

NERITIDAE IN DE RECENTE LITERATUUR (6)

door

Henk K. Mienis

Dit keer ligt voor mij de Engelse editie van de populaire schelpengids geschreven door ons medelid Gert Lindner, die onder de titel "Seashells of the World" in 1977 verschenen is bij de Blanford Press in Engeland.

Ook in deze gids komen diverse nerieten voor (in totaal een 19-tal), die door Lindner op de gekleurde plaat no. 9 afgebeeld en besproken zijn. Helaas zijn ook hier enkele tekortkomingen geslopen in de behandeling van de Neritidae.

Om te beginnen volgt Lindner in zijn overzicht van de classificatie (p. 40) de indeling voorgesteld door Baker (1923), die deze onderverdeling van de familie Neritidae hoofdzakelijk baseerde op de structuur van de radula. Helaas is deze classificatie, vooral wat betreft de plaats van de taxa Clithon, Alinoclithon, Neritoclithon,

Pictoneritina en Vittoclithon in het genus Theodoxus, geheel achterhaald. Hierdoor zijn ook enige besproken soorten van verouderde genusnamen voorzien.

De nomenclatuur of determinatie van de volgende soorten is niet geheel in orde:

- 6, 6a Neritina (Provittoida) zigzag (Lamarck, 1816)
 Reeds eerder heb ik er op gewezen (Mienis, 1976) dat de syntypen van Neritina zigzag uit afgesleten exemplaren bestaan van Neritina gagates (Lamarck, 1822) uit het zuidwestelijk deel van de Indische Oceaan. De afgebeelde exemplaren van de westelijke Stille Oceaan behoren dan ook tot Neritina (Provittoida) coromandeliana Sowerby, 1836.
- 9 Theodoxus (Vittoclithon) luteofasciatus Miller, 1879
 De juiste classificatie luidt: Clithon (Vittoclithon) luteofasciatus (Miller, 1879).
- 16 Nerita (Ritena) undata Linnaeus, 1758
 Het afgebeelde exemplaar lijkt mij eerder een N. quadricolor Gmelin, 1791 van Oost Afrika.
- 19 Neritina (Dostia) crepidularia Lamarck, 1822
 Dit is een junior synoniem van de wel zeer variabele soort Neritina (Dostia) violacea (Gmelin, 1791).
- 22 Neritina (Vitta) virginica (Linné, 1758)
 De vier afgebeelde exemplaren behoren tot twee verschillende soorten: Clithon (Vittoclithon) neleagris (Lamarck, 1822) (het meest rechtse en dito linkse exemplaar) en Neritina (Vitta) virginica (Linnaeus, 1758) (de twee exemplaren in het midden).
- 23 Theodoxus (Pictoneritina) communis (Quoy & Gaimard, 1832)
 Dit is een junior synoniem van Neritina (Vittina) waigensis Lesson, 1830.

Met genoegen heb ik de juiste naamgeving van de Australische ondersoort van de welbekende Nerita polita geconstateerd: N. polita australis Wood, 1828. Hierin loopt Lindner vooruit op diverse werken die in de laatste jaren in Australië zijn verschenen waarin nog steeds over N. polita sensu stricto gesproken wordt, terwijl die ondersoort in Australië niet voorkomt.

Met Nieuwenhuis (1977) ben ik het eens dat dit een van de betere schelpengidsen is.

LITERATUUR

- Baker, H.B., 1923. Notes on the radula of the Neritidae. Proc. Acad. Nat. Sci. Philadelphia, 75: 117-178.
- Lindner, G., 1977. Seashells of the World. 271 pp. Poole.
- Mienis, H.K., 1976. Neritidae in de recente literatuur, 1-2-3. CB Ned. Malac. Ver., 168: 490-492.
- Nieuwenhuis, J.G.B., 1977. Boekbespreking. Elseviers gids van de zeeschelpen, door Gert Lindner. CB Ned. Malac. Ver., 177: 698-699.